

Lakitelken vagy Lakiteleken?

94.02.

Amióta ez a település a Magyar Demokrata Fórum „szülőhelyévé” vált, gyakran szerepel a híradásokban, az újságokban. Ám ragozott alakja néha hibásan. A júliusi tanácskozásról a Vasvármegye című, Szombathelyen megjelenő napilap 1990. július 23-i száma Hétvégi tanácskozások címen így számolt be: „Kora reggeltől késő estig tartó falunapot rendeztek vasárnap *Lakitelken*.” Helyesen: **Lakiteleken**, amint a Magyar Nemzetben olvashatjuk: „...*Lakiteleken* vasárnap már korán reggel zenével ébresztették a lakosságot.” (MN. 1990. július 23.)

Mi hát a bizonytalanság oka a kétféle alakkal kapcsolatban a mindennapi nyelvhasználatban? Az, hogy két *telek* szavunk van, pontosabban fogalmazva kétféle „szerepben” használjuk a szót. Egyik szerepében köznév, és kisebb földterületet, földdarabot jelent: ebben a minőségében kétalakú szó: van egy (szótári) töve: a *telek*, és egy hangzóhiányos töve: a *telk*: Barátom a háztáji *telkén* dolgozott a hét végén.

Másik szerepében helységnevek utótagjaként fordul elő tulajdonnévként (földrajzi névként) *Aggtelek* (BAZ megye), *Besenyőtelek* (Heves m.), *Csanytelek* (Csongrád m.), *Győrttelek* (Szabolcs-Szatmár m.), *Halásztelek* (Pest m.), *Jásztelek* (Szolnok m.), *Magyartelek* (Baranya m.), *Nyírttelek* (Szabolcs-Szatmár m.), *Tisza-telek* (Szabolcs-Szatmár m.). A köznévből lett tulajdonnevek pedig általában nem változtatják meg tőalakjukat a toldalékok, vagyis a ragok, jelek, képzők előtt. – Ezért tévedett az a rádióban nyilatkozó is, aki arról beszélt, hogy mi történt *Kistelken*, azaz *Kisteleken*. – Kivétel a *Mátételek* (Bács-Kiskun m.) helységnevé, amelynek ez az alapalakja!